

Hej tusinde tak for at I er her, og at I vil lytte til mig

Jeg hedder Carl, jeg er 27 år og så læser jeg uddannelsesvidenskab.

Og jeg vil med denne tale bidrage med en nuance til en til tider unuanceret debat skærme og kunstig intelligens...

Jeg vil næsten vove den påstand, at jeg I uddannelsesmæssig og barndommæssig forstand, måske er vokset op i Guldalderen og lige præcis ikke har undveget den ængstelige generation.

Jeg har jo haft en "rigtig" barndom uden skærmene og techgiganternes algoritmer og deres kokain-lignende tiltrækningskraft.

Og samtidig har guldalderen givet den gave af at kunne bruge AI værktøjerne på universitet.

ChatGPT, som jeg i daglig tale kalder "Chatten", kom ud to måneder inden jeg skulle i gang med min bachelor, Og der var "Chatten" genial sparringspartner.

Chatten, kan endda læse teksterne for mig og give mig et referat i bulletpoints.

Hvorfor jeg i stedet for læsning og fordybelse kan bruge tiden på erfaringer til mit CV.

Jeg har faktisk som en ambitiøs studerende med hjælp fra "chatten" fulgt min uddannelse med topkarakterer, imens jeg har haft to studiejobs ved siden af.

Og nu er Googles AI værktøj Notebook LM, kommet ud...
Lige inden jeg skal skrive mit speciale. Hallelujah

Men....

Noget har ulmet i mig de sidste par travle år.

Og i forbindelse med uddannelsesdebatten, kan jeg ikke lade vær med at tænke om.

Jeg siden "chattens" indmarch, har misset en hel del.

For nogle gange, hvis det var helt grelt. Så havde jeg kun tid til at læse chattens referat-bulletpoints af Bruno Latours- Aktør-netværksteori tirsdag morgen kl 08 midt i morgenkaffen, inden jeg skulle til forelæsning i det kl 09.

Har jeg deraf gået glip læring?

Har jeg gået glip af fordybelse?

Hvad har jeg mistet, når jeg ikke har siddet og fordybet mig i Latour

Hvor meget har jeg egentlig fordybet mig i mit fuldtidsstudie, mens jeg arbejdede på mine to studiejobs?

Og dette er desværre også en tendens, jeg ser blandt mine medstuderende og venner.

Normen er næsten, at de ambitiøse studerende, der vil noget med deres liv, er dem som ikke har tid til at læse pensum.

For vi studerende er jo ikke naive.

Og der hersker jo en sandhed om, at vores kandidatuddannelser ikke er nok i sig selv. Og det bekræfter jobmarkedet, når de, sat på spidsen, søger en nyuddannet med flere års joberfaring.

Så jeg er muligvis ikke en del af den ængstelige generation.

Men guldalderen er måske i stedet den præstationspressede utilstrækkelige generation, hvor det at tage en flot kandidatuddannelse ikke er nok i sig selv.

Så hvad vil jeg med min beretning som repræsenterer en presset ungdom, og en ungdom der bruger "chatten".

Den er jo ikke helt ny,

Og den kan jo på ingen måde indkapsle dette Vilde problem i denne Varme tid, Vi lever i.

Det er for at bidrage til en intelligent uddannelsesdebat, der også kan se på det Vilde problem fra en anden vinkel.

En intelligent uddannelsesdebat der ikke kun snævert kigger på skærmene som problemet eller løsningen.

For. Hvorfor drikker Jeppe?

Hvorfor bruger den karakter-pressede-gymnasieelev chatten til sine afleveringer?

Hvorfor bruger Carl chatten til sit studie, så han kan bruge tid på sine studiejobs? -

Var han utilstrækkelig?

Skrevet af Carl Danø med hjælp fra Røst til Uddannelsesdebatten i Nr. Nissum d. 27/9-2024

